

19. september 2019

EM 2019/144-91
Aqqalu C.Jerimiassen

Forslag til: Inatsisartutlov nr. xx af xx. xxx 2019 om ændring af Inatsisartutlov om alderspension. (Forhøjelse af det beløb borgeren må tjene, inden alderspensionen bliver nedsat)
(Naalakkersuisoq for Sundhed, Sociale Anliggender og Justitsområdet)

Der skal stilles arbejde for dem der har lyst til at arbejde, også fordi vi i samfundet har brug alle hænder, generelt set!

Vi i Atassut har med glæde bemærket, at en af vores kæphest, nemlig – mennesket i centrum, har båret frugt med positiv effekt til følge. Som bekendt blev ældre nærmest straffet for at komme i arbejde og vi har nærmest ladet det ske i flere årrækker og endelig efter mange års snak, uden synlig resultater, er der sat nu sat intentioner igang, så ældre også kan komme i beskæftigelse.

Samfundet har nærmest tvangsfjernet et menneske fra pågældendes arbejde og sendt personen hjem, selv om pågældende har stabilt arbejdet i en menneskealder, og endda påtalt personen; hvis du kommer i beskæftigelse igen, skal vi nok sørge for at du mister en del af din alderspension pga. din jobberi, og dette har foregået selv om vi indersinde viste ,at vi mangler folk i mange arbejdspladser og velvidende at vi har virkelig brug skatteindtægter, generelt set.

Det er stort glæde for os i Atassut, at man endelig vil lave en positiv ordning for mellemindskomstgruppen, også fordi de bernævnte grupper har i mange år slidt sig hårdt for at poste penge ind i landskassen.

Hvis vi ser på vores ældre i dagens Grønland, kan vi med glæde kunne bemærke; vore ældre bliver jo “yngre” i forhold til deres alder, og som om de kan gå i kap med hinanden i det daglige. Vi kan endda se 20 år tilbage og se forskellen i forhold til vores ældre dengang, vore ældre ser nærmest sundere ud idag. Vi må også erkende, at samfundet har nærmest ladet de ældre i stikken ved at give dem små alderspension, hvor samfundet også har nærmest sendt de ældre hjem, uden ekstra beskæftigelsesmuligheder, og dermed skadet deres menneskeværdigheder, og følelsen må da også have være, at man nærmest er lukket ind i fængsel, uden mulighed for komme i beskæftigelse, selv om man kan klare arbejde, fysisk.

Vi i Atassut vil fremkomme med klart budskab, tak skal i have, ja vi kan ikke takke nok for det der vil ske nu, også fordi vi er på rette vej, hvad de ældres kår angår. Der skal stilles arbejde for dem der har lyst til at arbejde, også fordi vi i samfundet har brug for hænder, generelt set. Et hvert menneske der kan arbejde og har lyst til at arbejde, bør sættes i beskæftigelse, uden hindringer.

Vi har også ældre der glæder sig til at komme i alderspensionsordningen, og efter livslangt arbejde, der glæder sig til deres otium, hvor travlhed m.m. ikke længere er deres dagligd. Jeg er ikke tvivl om, - med forståelse til følge, at ovennævnte målgrupper vil også tages med i betragtning ved denne debat, hvor mindstebeløbet for alderspension bør opgraderes ved drøftelse, men jeg må dog pointere, at ved denne sag taler vi om ældre der vil komme beskæftigelse og vil derfor ikke berøre ovennævnte emne ved denne debat.

Til supplement for ovennævnte bemærkninger vil vi dog bemærke, at vi i Atassut tilslutter os fuld ud til Siverth K Heilmanns forslag i pkt. 91 om, der fremlægges en redegørelse, der beskriver konsekvenserne ved, at der ikke længere sker reduktion i alders som følge af anden indkomst.

Med disse bemærkninger pointerer Atassut sin fulde støtte til pkt. 144 og pkt. 91 og indstiller herved at ovennævnte punkter fremsendes til vedkommende udvalg i videre foranstaltnings øje med.